

Късно вечерята частитѣ се спустнаха въ Шипка и се расположиха на избрания бивакъ съ фронтъ на сѣверъ. Загубитѣ на руситѣ тоя день се простираха до 200 души, $\frac{1}{3}$ отъ офицеритѣ бидоха ранени или убити. Частъ отъ раненитѣ не можаха да бждатъ взети и тѣхъ постигна сжщата участь, както и раненитѣ Орловци прѣдидущия день.

И тѣй, и втората атака на Шипка излезе несполучлива. Причинитѣ на това сж почти сжщитѣ както и въ атаката на 5-й юлий. Тѣ могатъ да се формулиратъ въ слѣдующето: 1) Недостатъчно пълна рекогносцировка и познанство съ подстъпнитѣ на неприятелската позиция. 2) Малочисленността на силитѣ назначени за атаката. 3) Отсждствие на свързка съ Габровския отрядъ и пълното бездѣйствие на послѣдния прѣзъ този день. 4) Отсждствие на артилерийска подготовка. 5) Злоупотрѣбление на турцитѣ съ бѣлия флагъ, което безсъмнение съставлява възмутително нарушение на най-елементарнитѣ правила на международното право, но съблюденето на което никога не се е почитало, особено отъ въсточнитѣ и полудиви народи.

Боя, както е извѣстно, трѣбва да бжде крайното срѣдство на войната, къмъ което да се прибѣгва само тогава когато нѣма други способности за достиганieto на цѣльта. Като изхождатъ отъ това съображение, нѣкои автори намиратъ че генералъ Гурко, е рѣшилъ да атакува противника на недостѣпната му позиция безъ това да е билъ настоятелно необходимо. Шипченския турски отрядъ е напустналъ на бърже своя лагеръ въ с. Шипка, и по всичко можало да се види, че той се е отдрѣпналъ на голитѣ планински скали безъ всѣкакви предоволственни и твърдѣ малко бойни припаси. При тѣзъ условия, заеманието на едно чисто наблюдателно положение би било достатъчно, за да принуди турцитѣ на 2-ия или третия день да се спустнатъ доло и да се прѣдадѣтъ, или се опитатъ да си пробиятъ пътъ. Въ